

Camilla Berner art & nature

Udstillingen kan ses frem til og med den 29. april 2018

En hilsen fra

**VEJEN
KUNST
MUSEUM**

Camilla Berner

art & nature

En introduktion

Camilla Berner er født i 1972 på Fyn og voksede op i en familie, der lever af naturen, dyrker den og overdrager den til næste generation. Denne arvefølge har præget hendes opfattelse af naturen som noget, man kun har til låns og derfor bør tage vare på.

Som kunstner interesserer Berner sig for vores natursyn. Hendes uddannelse favner både videnskab og kunst, og hendes værker bygger bro mellem dem. Hun har studeret skulptur på Chelsea College of Fine Arts i London (1995-98) samt landskabsarkitektur først på Det Kongelige Danske Kunstakademis Arkitektskole i København (2001) og siden på Landbohøjskolen (2002).

Berners kunstneriske praksis kan betegnes som environmental art. Det er en international bevægelse, der for alvor fra 1960'erne, og især i USA og England, har forholdt sig til menneskets samspil med/mod naturen. Ofte skabes værkerne af naturens egne materialer.

Kendetegnende for Berners værker er det, at de opstår stedsspecifikt. Med artslister, indsamling og fotografering undersøger og bearbejder hun uventede eller oversete vinkler på naturen. Gennem sin kunstneriske og videnskabelige tværfaglighed åbner hun med en neutral registrering op for, at publikum kan aflæse og forholde sig til stedets og/eller væksternes historier.

I avisformat, punktudstillinger og med fotografier skabte hun i 2014 værket "Oversete Nyheder" på grundlag af sine registreringer og indsamlinger i haveanlægget Krinsen på Kongens Nytorv i København. Uden didaktisk mål tog hun fat på forholdet til ukrudt – en polariserende del af naturbegrebet.

På en af nationens mest centrale pladser medførte metrobyggeri, at haveanlægget gik

Camilla Berner fotograferet november 2017 under opbygning af udstillingen på Vejen Kunstmuseum. Foto: Pernille Klemp.

fra tætklippet præcision til vildnis. Fronterne stod mellem dem, der over plankeværket så prydplanterne og rytterstatuen af Chr. V vokse til, modsat byromantikerne, der så biodiversiteten gøre sit indtog. En fredning afgjorde sagen – en kontrakt på præcis hvilken natur, der skulle være på stedet.

Berners serie af fotografier, "Planteindsamling 1-7", blev til i timerne inden arbejdet gik i gang med at føre anlægget tilbage til fredningens definitioner. Tankevækkende er det, at mange genkender og nyder buketernes vilde blomster, og dog er disse planter, eksempelvis i private haver, ofte forhadte i vild vækst. Berner får os til at tænke over de planter, som vind, fugle og tilfældigheder bærer ind i byerne. Paradoksalt har hun konstateret, at det ofte er dér, hvor mennesket forsøger at skabe kontrol ved at bygge hegn

og mure, at der opstår et frirum til ukrudt. At samle ind, registrere, følge planternes rejse og forhistorie er blevet Berners indgange til at fortælle planternes historier – der også fortæller om os som mennesker.

I 2016 blev planteindsamlinger i Seoul, Sydkorea, til jagten på de få ubebyggede tomter og deres vækst. Disse planter blev sat i en diametral modsætning: historisk ladede danske porcelænsvaser, der kan ses som billede på Berners rolle som udefrakommende beskuer.

I 2017 satte hun fokus på udvalgte planter i Søby Brunkulslejr. Berner har isoleret dem midt i landskabet i en historisk pokal anvendt til belønning for opdyrkning/udryddelse af heden – i dag en type natur vi sætter store ressourcer af til at genoprette og bevare på bekostning af de planter, som tilfældigheder bringer ind.

Som bymenneske er Berner særligt optaget af den urbane natur. I "Precious things and stuff we don't like" registrerede hun i 2009 arterne på en byggetomt i Tikobgade på Nørrebro. Frø fra de 124 arter ses i reagensglas i en høj montre først i udstillingen. Der var en blanding af prydplanter og ukrudt, eller rettere: Ruderatplanter, der trives på næringsfattig jord som den, der findes på byens tomter. Disse planter er ofte sejlivede med beskudne behov til næring og vanding. Størsteparten af det, vi generaliserende kalder ukrudt, er historisk set lægeplanter. Sorteret efter deres kvaliteter brugte Berner et udvalg af de 124 planter i "Den urbane have" til Metropol i Sigurdsgade, København – dengang langt fra, hvad man kunne forvente i tilplantning af et nyt, rekreativt anlæg. Berner opfordrer til refleksion over vores syn på bynatur – skal der vokse planter, der trives på stenbroen eller importerede prydplanter, vi køber ind og må passe... måske en blanding?

Udstillingen på Vejen Kunstmuseum er den første retrospektive præsentation af Camilla Berners virke. Den består bl.a. af 24 montre. En for en åbnes de fra 1. til 24. december – og kan alle beses fra anden juledag. I dagene op til jul udgør monterne en af Danmarks største julekalendere. Indholdet fra 1. til 24. er i kronologisk rækkefølge punktnedslag i Berners virke. Gennem teksterne til de enkelte montre – tilgængelige både i udstillingen og på www.vejenkunstmuseum.dk, hvor de lægges ud dag for dag i december – indvies vi i hendes fortællinger og de spørgsmål, som knytter sig til hendes virke. Måske værkerne på den måde fortsætter med at eksistere i vores bevidsthed længe efter, vi har set dem?

Udstillingen er tilrettelagt af kunstneren og er blevet til med støtte fra **STATENS KUNSTFOND.**

Over mange uger i 2012 byggede Berner egenhændigt Sættekassehuset på træværkstedet på Statens Værksteder på Gammel Dok. Sættekassehuset er en slægtning til det klassiske legehus tilført opfordringen til at se på og bidrage til, at en samling kan vokse frem i de mange små rum.

Til udstillingen i Køge fik Berner lavet 9-delte samlebakker, som Vejen Kunstmuseum har købt til uddeling blandt de skoleklasser, der har gæstet Berners udstilling i december 2017. Hver klasse har fået tre bakker og en opfordring om at skabe en egen samling, fotografere den og sende fotos til Vejen Kunstmuseum. På www.vejenkunstmuseum.dk kan opbygges et billede af bredden i begrebet at samle – med det bespænd, at genstandene skal kunne ligge i et af samlebakkerens ni små rum!

I Berners samlebakker kan man bygge sin egen samling hjemme. De kan købes i museets kiosk: 20 kr. pr. sæt.

24 punktnedslag i kunstnerens virke

2002 - 2017

Afprøves nu som 24 julekalenderfortællinger på Vejen Kunstmuseum

1 / 12 / 2017

Frø og kapsler er på en og samme tid kulminationen på en vækst og næste generations begyndelse. Naturens skulpturelle frugter har Camilla Berner samlet fra barndommens nysgerrige afsøgning af verden til bevidste, videnskabelige kortlægninger. Her kombineres minder og viden med æstetiske oplevelser af stofligheder, farver og former.

Personlige samlinger er en del af vores identitet: "Vis mig din samling, så skal jeg sige dig hvem du er." – Ophobningen er et kig ind i Berners verden. Som i et raritetskabinet ses både glæden ved træfærne og den videnskabelige ordning.

I forbindelse med skoleklassernes besøg i Camilla Berners udstilling får hver klasse tre samlebakker og en opfordring til at skabe deres egen samling. Dertil inviteres alle til at bidrage med frø og kapsler til Berners "Sættekassehus", hvor tilvæksten bliver en Vejen-samling.

2 / 12 / 2017

Vores natursyn er omdrejningspunktet i mange af Camilla Berners værker. I det hun kalder laboratorier søger hun en rumlig forståelse af økologi. Traditionelt danner de rammen om eksakte naturvidenskabelige undersøgelser. Berners laboratorier er rammerne om processer, hvor hun bygger bro mellem kunst og naturvidenskab.

På Akademiet belyste Berner begrebet parkdannelser: Opvokset i en slægt af skovdyrkere var hendes indgang ikke den gangse romantisk-æstetiske. Hun mente, at parken gerne måtte have en praktisk funktion, så den fx kunne bruges til dyrkning af afgrøder.

Berner kom i forbindelse med Sankt Petersborg Gardening Club, som hun besøgte. I den russiske storby mødte hun en forståelse af genanvendelse i et naturligt kredsløb. De dyrkede afgrøder på taget, husaffaldet blev komposteret og genanvendt som godning og de samlede regnvand til vanding af afgrøderne.

"What good is a roof if there is nothing growing on it?" "Hvad nytte er der af et tag, om der ikke vokser afgrøder på det?" blev titlen på den video, som dagens billede er taget fra. Den indgik i en installation, som på Efterårsudstillingen på Charlottenborg 2002 præsenterede essensen af rejstens indsigt.

3 / 12 / 2017

I 2003 var Berner med på en gruppeudstilling på et af cementfirmaet F.L. Smidths forladte industriområder. Hun såede græs i sprækkerne mellem betonelementerne i gulvet i en af produktionshalerne. Som naturen udenfor gradvist tog magten over det menneskeskabte, opstod der i hallen et tænkevækkende paradoks ved, at de levende organiske planter forstærkede de producerede betonelementers kantede form.

Udenfor lavede hun en videnskabelig registrering af planterne, der var vokset frem på de uplejede arealer. En autoritativ artsliste hængte hun på væggen i hallen. Den bagvedliggende tanke var at se, om denne videnskabelige anerkendelse af de vilde, selvsåede planter kunne ændre deres position i anseelseshierarkiet.

Titlen "Pavement and Parliament" hentede hun fra gruppen Heaven 17's titelsang "Penthouse and Pavement" fra 1980. Sangen spørger til arbejdshierarkiet: Hvem er i bunden/på toppen? Berner paralleliserede til naturens rangorden og opfordrede beskuerne til at reflektere: Hvilke planter rangerer højt/lavt og hvorfor?

4 / 12 / 2017

I 2003 var Mælkebøtteruten Camilla Berners stedsspecifikke bidrag til en udstilling i Søndermarken, Kbh. I et halvt års tid kortlagde hun folks smutveje – de uautoriserede flygtige spor i den nordvestlige del af parken. Ved udstillingen markerede hun dem med skilte med en lysende gul mælkebøtte på brun bund.

Som Statsskovenes foldere med kort og turbeskrivelser lavede Berner en kortholder med gratis kort over Søndermarkens etablerede stier samt de uofficielle genveje tilsat kommentarer fra registreringen.

De fleste kender Margueriteruten – vejviseren til de skønne steder i Kongeriget. Mælkebøtteruten var noget andet! Skiltene og navnet refererede klart til Marguerite-ruten og kom derfor indirekte til at spørge til vores idealer for begrebet smuk natur.

5 / 12 / 2017

Hvad sker der, hvis naturen får lov til at styre planlægningen af byens parker? Oprindelige planter har evnen til at overleve i jorden i årtier. Hvis en bygning rives ned, og jorden blotlægges, vil frøene atter spire og blomstre. Naturens helt naturlige proces vil gå i gang. Det starter med planter i græshøjde, og gradvist sker der en udvikling frem mod skovvækst.

I Kreuzberg, Berlin, skabte Berner i 2005 i Gleisdreieck værket "Fra et planteåperspektiv". Arealet var et forladt jernbaneterræn med masser af vild plantevækst. Området var delt i to zoner:

Den ene var en park, som enhver havde adgang til, og hvor der fandtes en informationstavle om de vilde planter.

Den anden var beslægtet, men indhegnet og uden offentlig adgang. Vegetationen dér var vild og uden nogen designet struktur.

Ved en sammenligning af historik og vækstform på de to forskelligartede områder undersøgte Berner, om de "frie" planters adfærd i sig selv kunne fungere som en ideel vækststruktur – set fra et planteperspektiv.

6 / 12 / 2017

På ture i København i foråret 2007 plukkede Berner de mælkebøtter, hun mødte på sin vej. Ved at registrere planternes voksesteder, indsamlingsvægt og ved at henkoge dem til marmelade, som hun fyldte på glas, kortlagde hun sine ruter. Glassene med mælkebøttedmarmelade er en kortlægning og overordnet diskussion af byplanlægning og disponering af byernes grønne områder. De sytten glas fortæller historien: "Jeg spiser mig igennem min by."

Behøver byens grønne områder være kortklippede? Skal vi i byen dyrke noget, vi kan spise? Og hvem har tænkt på, at mælkebøtter kan gøre nytte og omdannes til noget spiseligt? Ligesom man også kan spise brændenælder og andet ukrudt.

Glassene med mælkebøttedmarmelade har siden 2007 stået hen som en afsluttet produktion. De har aldrig tidligere været udstillet. Først i forbindelse med den retrospektive udstilling i Vejen har de i 2017 fået deres formelle trykte etiketter, hvis tekster kortlægger Berners ruter gennem København.

7 / 12 / 2017

Stier mellem bygninger tegnes ofte af arkitekter, ud fra en idé om, hvordan folk vil færdes. Men hvilke veje vælger folk selv?

I forlængelse af "Mælkebøtteruten" blev Camilla Berner inviteret til i årene 2007-2010 at lave en udsmykning til Højbakkegård Forsøgscenter ved Tåstrup. Som en arkæolog, der arbejder i de overste lag, registrerede hun de ikke-indtegnede ruter på landkortet. Nedtrådte planter antydgede gangbaner, og i spørgeskemaer var forskerne med til at kortlægge, hvor de gik mellem fx kontorer og relevante væksthuse.

Som de historiske hvide pletter på landkortet symboliserede de endnu ikke kortlagte egne, kom "Hvid rute" til at kortlægge menneskets flygtige smutveje. "Hvid rute" endte som en fysisk realitet. De 750 meter anarkistiske stier, som Berner registrerede gennem sine studier og spørgeskemaer, blev permanent belagt med hvid, kinesisk granit – klare linjer, der kan ses fra luften. Ad de hvide ruter har videnskabsfolkene siden sluppet for våde tåsnuder, som de tidligere fik på vej gennem det fugtige græs!

8 / 12 / 2017

Camilla Berner synes at holde særligt af planter, der er uønskede af de fleste. Hun er optaget af, at naturen kan være farlig.

Mælkebøtten er ofte forhadet, men ufarlig, mens kæmpebjørnekloens saft kan være farlig. Under begrebet invasiv (indført til DK siden istiden) ønskes den udryddet. Af en blomsterskærms 40.000 frø er ca. ¼ spiredygtige, så den høje, stærke plante skygger for andre vækster.

En skrøne fortæller, at det var billedhugger Bertel Thorvaldsen, der førte planten til Danmark: Da han i 1838 kom hjem efter over 40 år i Rom, lyder sagnet, at hans skulpturer var pakket med datidens bobleplast: Bjørneklo. Ved udpakning spredtes frøene fra museet. Thorvaldsens Museum fortæller, at kustodeskronen er uden belæg i virkeligheden.

Under titlen Paradis har Berner i 2008 skitseret et projekt, hvor 174 kæmpebjørneklo skulle plantes i spande i den indre gård på Thorvaldsens Museum. Titlen rejser spørgsmål om uønskede planter og mennesker: Hvem har lov til at være i Paradis, hvem er invasiv og indvandrer?

Camilla Berner Sættekassehus og samlebakker, 2012

Dit bidrag til Vejen-samlingen!

Skoleklasser og alle museets gæster inviteres til at komme med bidrag til Sættekassehuset. Benspændet er, at huset skal fyldes med frø, kapsler og kogler. Der er GRATIS ADGANG til museet, så kom forbi og vær med til at bygge samlingen op.

Se og læs mere på www.vejenkunstmuseum.dk

9 / 12 / 2017

Kaktus og sukkulenter er planter, der ofte går i arv. Som stiklinger kommer de på rejse mellem byer og lande. I ”Bakkedraget og Venner” samlede Camilla Berner udvalgte planters fortællinger og kortlagde deres ruter.

Værket opstod hos billedkunstner Anja Franke som en del af gruppeudstillingen InstantHER-LEV, Suburb Site Environment. ”Bakkedraget og Venner” blev til som en installation i et lille skur i Frankes have i Herlev. Villakvarterers hæk- og matrikelkultur kan adskille beboere, mens planteudvekslinger forener naboer på tværs af skel.

”Bakkedraget og Venner” var et samarbejde mellem Berner og Johan Franke Hedegaard, Anja Frankes søn på 10-12-år. Først sendte de en fælles invitation rundt i kvarteret. Han samlede kaktus, og som stedkendt barn brød han isen i kontakten til naboerne. Omkring halvdelen bidrog. De øvrige havde ikke egnede samlinger.

Berners mål var at kortlægge planternes ruter fra moderplanten over stiklingernes rejser på kryds og tværs over kvarterernes faste matrikelskel.

10 / 12 / 2017

Optakten til Berners udstilling på Vejen Kunstmuseum er en montre med 124 præparatglas med plantefro samlet med biolog Jon Feilberg på en byggetomt i Tikøbgade, Kbh. Værket er fra 2009 og hedder ”Precious things and stuff we don’t like” (ædle sager og ting vi ikke synes om). Dem brugte Berner i 2010 til ”Den urbane have” – hendes atypiske bud på et rekreativt areal til Metropol-studiemiljø, Sigurdsgade, Kbh. Hun valgte 58 af de 124 vækster og inddelte dem i kategorier i plante-huller i anlæggets stenbelagte bakker. Som i byens rum er her et levende spil mellem vilde vækster og belægning.

I en afsøgning af begrebet BYNATUR er Berner stødt på et paradoks: De vilde og livskraftige vækster kaldet ukrudt trives netop dér, hvor mennesket søger at skabe orden ved at sætte hegn, skel og indramning. I kanterne trives diversiteten. Hun spørger, om vildniset måske netop er den egentlige urbane natur. Er de planter, der vokser i revner i byernes belægninger og efterladte byggetomter netop typisk urban natur?

11 / 12 / 2017

I 2011-12 var Krøyers Plads i København en af hovedstadens dyreste byggegrunde. Den lå brak på 7. år. Med titlen BLACK BOX GARDEN besluttede Berner dér at lave en byhave med dogmer om at bruge det forhåndenværende. Som flyets sorte boks måtte jorden på dette sted gemme nogle informationer.

Fra et planteperspektiv så hun hvilke arter, der havde grupperet sig hvor og aflæste, hvor hun skulle grave for at lave en indramning, der fremhævede dem. Vildnisset på pladsen var blevet et fristed for kvarterets legende børn. I sin afsøgning af vores NATURSYN – samspillet mellem mennesker og naturen – så hun, hvordan der opstod et slags ejerskab, da hun inddrog børnene i etableringen af Black Box Garden.

Nogen vil hævde, at der næppe kunne være tale om en have, da planterne jo ”bare” var ukrudt. Men ved at give omsorg dagligt i samme tidsrum, fremelskede hun en have ud fra et ønske om at vise, at den enkelte kan være med til præge det of-fentlige rum.

12 / 12 / 2017

Dagens værk er en video, hvor Camilla Berner omhyggeligt klipper plantevæksten ned til det elers skjulte mos. I ånden fra de japanske moshaver skabte hun et blødt barfodsområde.

Med andre kunstnere var Berner i 2011 bedt om et bidrag til det omfattende MAD-arrangement på Refshaleøen, København. Festivalen blev til i samarbejde mellem forende madkunstaktører som Camilla Plum, Aarstiderne, Claus Meyer og René Redzepi fra NOMA.

Festivalen, der i ånden fra Nyt Nordisk Køkken skulle handle om de lokale råvarer, fandt sted på en byggetomt på Refshaleøen. I stedet for at arbejde med ”genius loci” (stedets ånd), blev vegetationen klippet ned og dækket med telte og boder.

Berners bidrag til festivalen blev det fire meter brede cirkulære felt, der var opstået, da hun under den nyslåede engvegetation havde klippet videre ned til det bløde mos. Hun tog i bogstavelig forstand fat på det lokale. Godt at der ikke blev lavet mad af stedets vækster, for tomten viser sig at være stærkt forurenset!

13 / 12 / 2017

Om foråret dukker frøposerne op i supermarkedet. En af klassikerne er det engelske frøfirma Sutton Seeds, der startede i 1808. De er fortsat aktive og driver bl.a. forskning i genetiknologi og forædling af planter. Virksomheden er et verdensomspændende, hæderkronet frøfirma, som mange kender.

I samarbejde med Sutton Seeds layoutede Camilla Berner i 2012 en serie frøposer, hvis indhold hun selv havde samlet og tørret. I hendes poser var der 92 forskellige arter, primært ukrudsarter, men også arter såsom spirea, tulipan, lavendel, purløg og oregano. Alle var de planter, som hun året forinden havde registreret og indsamlet på Krøyers Plads i forbindelse med værket ”Black Box Garden”. Som stedets vegetation rummede frøposerne en blanding af vild natur og efterkommere af forskellige haveaffald, som folk havde smidt på stedet.

Med videnskabelig, faktuel omhu gav Berner de kommercielle produkter et twist. Bynaturen fra ”Black Box Garden” kunne nu mangfoldiggøres andre steder.

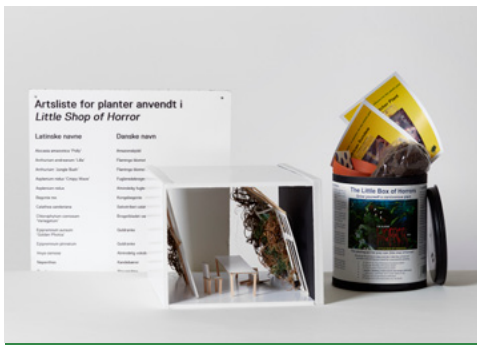
14 / 12 / 2017

De færreste har været dér, men mange har en mening om det. Tingbjerg i Kbh. NV er som Vollsmose et flot boligkvarter. Tingbjerg forener god arkitektur af Steen Eiler Rasmussen med forbillig landskabsarkitektur skabt af C. Th. Sørensen.

Berner spurgte sig selv, om beboerne mon så stedets kvaliteter. Som en tværfaglig botaniker, arkæolog og feltstuderende besluttede hun at registrere områdets vækster helt uden at problematisere bydelens svære sociale forhold.

De lokale inddrages ellers primært i sociale projekter, men nu skete der noget andet. Eleverne registrerede biodiversiteten i C. Th. Sørensens anlæg. Resultaterne var fund af mange arter og gode historier om stedet.

Læring: Registrering er en effektiv måde at se og forstå et sted. Alle kan være med, og tingene bliver nærværende, når de får navn. Alle fund blev udstillet i et skur, og værket ”Species Plantarum”, forærede Berner til skolen, så det kunne inddrages i undervisningen. Det står der endnu. De stærke drenge passer på det.

15 / 12 / 2017

Camilla Berner er optaget af begrebet farlige planter og fascineret af den billedskabende effekt, som fx kødædende planter har.

”Little Shop of Horrors” er en historie fra 1935. Hovedpersonen er en blomsterhandler, hvis assistent har en kødædende plante, der lever af blod. Dens blomster har ansigter, der ligner de mennesker, den har ædt og taget magten over.

Med udgangspunkt i gyserfilmen ”Little Shop of Horrors” skabte Berner i 2012 et stedsspecifikt værk til Montanasalen, mødelokalet hos Kunstforeningen Gl. Strand, Kbh.

Under et møde udspilles forskellige magtforhold. Værket blev til ud fra et tænkt scenario: Hvad nu hvis det pludselig var de usundeelige kontorplanter, der satte dagsordenen? Hvad nu, hvis planterne tog magten?

Der blev sat seksten gamle mistbænkevinduer ind i Montanasalen. Den ene vægs skråttillede glasflader var med til at forvirre og destabilisere perspektivet i rummet, mens en anden væg var dækket med planter. I vindueskarmen stod en urtepotte med kødæderen ”Audrey II”.

16 / 12 / 2017

Gruppeudstillingen ”Geist Glorup” stod i 2013 i den fynske herregård Glorup park. Berners bidrag tog afsæt i et brev fra forfatteren Karen Blixen. I 1959 bad hun om et træ til Herregårdslunden i hendes fuglereservat på Rungstedlund. Glorup sendte en lind.

Blixen skrev til de steder, der havde særlig betydning for hende. Berner valgte et beslægtet greb ved at tage kontakt til personer, der havde betydet noget for hende – mentorer, forbilleder og gode venner.

Som Blixen plantede hvert træ på Rungstedlund med dets fortælling, plantedes i Glorups park de syv træer med deres fortællinger. Hvert træ har et porcelænskilt med navnet på både den, der har valgt det, og arten, fx ”Evas stilkeg”. Ved hvert træ er nedgravet en forseglet flaske med dets historie.

Set med historiens bagklogskab er det oplagt, at Berner arbejder med træernes proveniens – hvem satte hvad, hvor og hvorfor? Hendes far og forfædre søgte de bedste frø i fremavlen af den optimale skov, nu søger hun i netværket af gode historier.

17 / 12 / 2017

I 2012-2014 opstod i Vonsild ”Underjordiske Studier” – en legeplads for psykisk og fysisk udviklingshæmmede børn. Med kunstnerens blik for stedets potentiale er her skabt en alternativ ramme om stimulering af børns motoriske og visuelle sansning. De udvikles mens de små nysgerrigt op-søger og undersøger udearealerne.

En af Berners bagvedliggende tanker var at give indblik i det, vi ikke kan se. ”Underjordiske Studier” er en nedgravet ubåd, en gang, der går lige gennem en bakke. Børn, der motorisk knap kan klare turen op og ned over bakken, kan gå lige igennem den – og måske de samtidig kan overvinde frygten for mørke og trange rum...

Bakken er tilplantet med vilde vækster som Tagrør, Spansk Kørvel, Prærie Hirse, Langakset Pragt-skær, Hjulkrone, Slangeurt, Hvede, Almindelig Cikorie samt træerne Rødel og Purpur Pil. Mange har lange, dybtgående rødder. Tanken var, at børnene gennem vinduer i de underjordiske gange ville kunne se rødderne, og gennem periskoperne kunne de se planten oppe i det frie.

18 / 12 / 2017

En buket er noget, man giver til en, man har en forbindelse til. Vi har alle oplevet at stå med en buket ved bryllup, begravelse, fødselsdage... Nogle små samfund værner om relationerne og står sammen om deres fællesskaber. Kan det aflæses i blomsterbuketter?

Som led i kunstprojektet ”Skulpturlandsby Selde” i Salling startede Camilla Berner i 2015 en buket-stafet. Buketterne blev fulgt af en dag/logbog med en kort fortælling fx om hvilke blomster, der var samlet af hvem til hvem. Dertil blev hver af de 68 buketter fotograferet. Slutteligt blev alle buketterne foreviget på postkort, der blev sat i et stativ hos den lokale købmand i Selde.

”Vandrende buket”-projektet gav en pejling af hvilke plantearter, der findes i Selde og omegn – og de værdier, de tillægges. Berner gav hver buket en videnskabelig dimension ved i en artsliste at notere hver af planterne. Fællesskabets buketter fik flere funktioner, der forenede poesi, venskab, videnskab og antropologi i ét greb.

19 / 12 / 2017

Berners 3D-printede statuette ”Stående kvinde” blev til i 2015, i 100-året for kvindernes valgret. Den kan ses som en hommage/en hyldest til den danske billedhugger Astrid Noack (1888-1954) og de mange kvindelige kunstnere, der er gået forud.

På museet i sin barndoms Faaborg hæftede Berner sig ved Noack. Hun var den eneste kvindelige kunstner, der midt i 1910’erne var inviteret med ved udvælgelsen af værker til det dengang nyetablerede Faaborg Museum. Noack var kompromisløs i og for sin kunst og måtte fravælge både ægteskab og egne børn. Som eneste kvinde fik hun i 2004-2006 plads i den danske kunstanon.

Berner tog afsæt i et fotografi af Noack, der modtager en buket af en lille dreng. Hun bemærker Noacks særlige måde at lægge buketten mod sit bryst samt kontakten mellem kvinden og drengen.

3D statuetten bliver et slags selvportræt af Berner. Med sin kunstneriske frihed behøver Berner dog i dag hverken give afkald på hjem eller børn.

20 / 12 / 2017

I 2016 udstillede Berner i Seoul, Sydkorea. Med planteindsamling som sin indgang gjorde hun sig klart, at hun kun kunne lave en subjektiv læsning af landets naturforståelse. Det vedkendte hun sig ved at sætte de indsamlede planter i medbragte traditionstunge danske porcelænsvaser.

I overført forstand blev vaserne hendes hånd om planterne. Men samtidig symboliserede de en udveksling af håndværkstraditioner. De danske vaser var i 1800-tallet udført i en teknik, der var hentet fra Østen. Nu kom de til oprindelsesstedet i et sært møde mellem deres ærkedanske dekorationer og buketterne af koreanske ukrudtsplanter – bastarderne. Tilmed stod disse livskraftige vækster i stærk kontrast til det moderne Sydkoreas fokus på succes spejlet i forbrug som ved indkøb af dyre, fremavlede prydplanter.

Krukkerne fik nye lag. For at komme gennem tol- den, skulle de være kunstværker og blev derfor signeret af Berner. Undervejs gik et par i stykker. Sammenlimning er med til at give dem karakter og historie.

21 / 12 / 2017

I 2016 opførtes Camilla Berners performance ”Ung Mand Planter et Træ” – en hilsen til Astrid Noacks skulptur af samme navn. Hun søgte en ”ejer” til et træ, som hun ville lade plante. Tilfældigvis traf hun Michael Amiga, der ville passe træet, til det fik fodfæste.

Til performancen syede Berner kostumestykker – et for hver af figurens legemsdele. En gruppe tog dem på og blev symbolsk Noacks unge mand. I procession gik de til BaNanna Park for rituelt at plante Hjertetræet, som Amiga havde valgt.

Parken var før en vild tomt, som de lokale delvist havde taget i besiddelse. På kommunalt initiativ blev den en mere formel park. Men da forvaltning- en tog over, skete der en fremmedgørelse. Der var ikke længere en nær, lokal tilknytning.

Berners projekt forsøgte at give et ejerskab tilbage til stedets beboere. Det skete ud fra deisen, at vi kan få en stærkere naturfølelse ved at få medejerskab over naturen i byerne. Hvad ville der mon ske, om pasningen af byernes grønne områder lå tættere på beboerne?

22 / 12 / 2017

Helt i tråd med Vejen Kunstmuseums projekt EGNsBETON ligger et af Berners nyeste værker i beton foran skoletandplejen på L.A. Rings Vej i Højbjerg ved Århus.

Fra gadens navn gik Berners associationer straks til maleren L.A. Rings billede ”Elletrunter” fra 1893 – en gruppe elletræer, der spejler sig i en vandoverflade. Spejlingen ville Berner gerne gentage, men i skulpturel form.

Hun fandt en egnet stamme og flækkede den på langs. De to nedre ender stødte hun op mod hinanden til en vandret, tredimensionel spejling. I en silikoneform blev der lavet en naturtro betonafstøbning.

Sammen med en afstøbning af en lille del af stammen – det stykke, der ses i udstillingens montre 22 – blev skulpturen nedfældet i belægningen.

Beton ligner byens materialer, mens formen associerer natur. Værket kan ses som en anfægtelse af fraværet af det organiske i byen. Men beton er jo også lavet af naturens materialer, og hvilken materialitet består byen i virkeligheden af? Hvilke materialer er de sande?

23 / 12 / 2017

I 2017 har Berner opsogt Søby Brunkulslejer, der under 2. Verdenskrig var et sandt klondike. Med udvindingen blev stedet et stykke ødelagt natur med sandflugt. Visse steder er det farligt at færdes.

Arealet er uegnet til dyrkning. Gyvel og Klitfyrrer nogle af de få planter, der trives – så godt at de fortrænger andet. At den udkældte Klitfyrrer dække de sandede ar i landskabet, skyldes en unik symbiose med svampesporer i jorden netop dér.

Almindelig Ulvefod er en af Brunkulslejrens succeshistorier. Den voksede på heden, men blev fortrængt af landbruget. Da stedet har stået delvist urørt siden 1970’erne, fik den en chance og spirer frem.

Når mennesket ikke længere bruger landskabet, indfinder planter sig – selv i en ødelagt natur eller midt i byerne.

Berners billeder af stedets vækster, fotograferet i en pokal til belønning for hedens opdyrkning, sætter tingene på spidsen. De opfordrer til dialog om vores NATURSYN. Planter som Almindelig Ulvefod kan være med til at fortælle et steds historie.

24 / 12 / 2017

Fremstilling af skitser og modeller er en del af de fleste kunstneres virke. De giver kunstneren overblik og kan bruges i formidling af tanker til en bestiller, en håndværker eller et publikum.

Montre 24 er en gavebod – en rejse ind i kunstnerens værksted. Her er materialeprøver, der kan sætte værker i gang, og fuldt færdige modeller. Udført i sammenlmede tændstiksstykker ligger her forlægget til ”Dobbelt Landskab”, der er opført i en variant på Museumspladsen i Vejen. I karton ses fire prøver på kompostbeholdere – og øverst den, der står i plexiglas i Gallerigangen. Sættekasshuset, elletrunterne fra montre 22 og udstillingsoptaktens montre med plantefrø kan vi også genkende. Her balancerer tilmed en lille model af kæmpebjørnekloen som Berner i 2009 satte ud på søen ved Sølyst – og som hænger i en laserskåret variant på væggen i udstillingen.

I ophobningen anes samspillet mellem researcharbejdets indsamling af viden om former, steder og planter – og noget af det, der kan opstå i den kunstneriske bearbejdning af tingene.

Følg Vejen Kunstmuseum på instagram og læs mere om udstillingen art & nature på hjemmesiden. Her finder man bl.a. links til Mette Mærskss interviewfilm med Camilla Berner, som fortæller mere om værkerne bag julekalenderudstillingens 24 låger.

Se og læs mere på www.vejenkunstmuseum.dk

Følg Vejen Kunstmuseum på instagram og læs mere om udstillingen art & nature på hjemmesiden. Her finder man bl.a. links til Mette Mærskss interviewfilm med Camilla Berner, som fortæller mere om værkerne bag julekalenderudstillingens 24 låger.

Se og læs mere på www.vejenkunstmuseum.dk

Camilla Berner

Den første plantesamling

Kongens Nytorv 2014

Med titlen ”Artslisten er stedets sorte boks” skrev Camilla Berner i 2014 til sin avis Oversete Nyheder nogle betragtninger om disse tørre, konkrete registreringer. De har et potentiale, hun holder af: Planternes navne kan fortælle om deres opdagelse, nytte-værdi etc. Udvalget af vækster siger noget om stedet – jordbundsforhold, klima, miljø-påvirkninger.

Berner læser naturen både fra en natur- og en kultur-vinkel: ”Der kan være forskel på, hvad du og jeg finder smukt i naturen. Der er forskel fra kultur til kultur. En kultur kan finde stor værdi i f.eks. en Cikorie som salat, mens vi i Danmark holder mest af den, så længe den forbliver i vejkanterne. Vi elsker vores bøgeskov med de høje træstammer og synes mere dansk natur kan det ikke blive, men faktum er, at det er ren og skær jævn produktionsskov, og kun kontinuerlig pleje forhindrer, at en underskov ikke vokser op underneden. Billedet har vi fra Guldalder-malerne, ligesom flere andre landskabs-ikoner er foreviget og i dag på besynderlig vis af mange stadig betragtet som ægte – læs vild og oprindelig – dansk natur. Vores sommerdanske strandikon, Hybenrosen, er en af de mest invasive bastarder fra Kina, vi kan mønstre. Vi elsker den, men har besluttet at den skal væk, fordi den har det med at udrydde andre arter, hvor den gror. I andre lande forsøger man i stedet at udnytte den systematisk til nytteformål.

Så hvad er dansk natur egentlig? Notorisk må den ægte vare være det, der er kommet af sig

selv... Spørgsmålet er så blot, om vi alle kan forlige os med, at det ægte i denne situation nu også er smukt!”

Problemstillingen blev sat på spidsen i 2014, da Berner fik adgang til haveanlægget Krinsen på Kgs. Nytorv i Kbh. Over metrobyggeriets høje plankeværk havde hun skimtet en forvandling affødt af, at gartnerne havde fået fri i byggefasen. Når jord fritlægges, eller får lov til at stå hen, viser det sig, at den gemmer på frø fra tidligere tider, og nye vækster bringes til af mennesker, vind, vejr og dyrene.

Artslister fortalte, at den vilde natur hurtigt havde indfundet sig og stod livskraftigt mellem prydplanterne. Men projektet blev brat afsluttet, da det viste sig, at anlægget var fredet og straks skulle rettes til. Lige inden store planteædende fræsere gik i gang, høstede Berner øjeblikkets vækster. I hast blev de sat i hjemmets forhåndenværende vaser og foreviget gennem kameraet. Her er ikke tale om klassiske buketter men om syv registrerende plantesamlinger, der fortæller om byens centrale plads og dens liv.

Gennem forevigelsen havde kunstneren taget fat på buketten – i århundreder de kvindelige kunstneres eneste eget arbejdsfelt. Men underfundigt har den fået et twist. Den uskyldige overflade gemmer på fortællinger om magtstrukturer og refleksbetingede beslutninger. Gennem Berners aflæsninger kan den åbne for samtaler om vores forhold til naturen: Hvad er vildt, hvad er invasivt, hvad er bynatur og hvorfor?

Buket no. 6
Kongens Nytorv, Krinsen, 25.06.14

Gederams / Chamerion angustifolium
Røllike / Achillea millefolium
Glat Vejbred / Plantago major
Ager-Tidsel / Cirsium arvense
Sildig Gyldenris / Solidago gigantea
Skvalderkål / Aegopodium podagraria
Glat Dueurt / Epilobium montanum
Lodden Dueurt / Epilobium hirsutum

Buket no. 3
Kongens Nytorv, Krinsen, 19.06.14

Røllike / Achillea millefolium
Almindelig Røn / Sorbus aucuparia
Skvalderkål / Aegopodium podagraria
Have-Jordbær / Fragaria x ananassa

Buket no. 4
Kongens Nytorv, Krinsen, 19.06.14

Rød Svingel / Festuca rubra

Buket no. 2
Kongens Nytorv, Krinsen, 19.06.14

Gederams / Chamerion angustifolium
Kermesbærslægten / Phytolacca
Almindelig Røn / Sorbus aucuparia
Skvalderkål / Aegopodium podagraria
Hindbær / Rubus idaeus

Buket no. 5
Kongens Nytorv, Krinsen, 19.06.14

Hindbær / Rubus idaeus
Skvalderkål / Aegopodium podagraria
Glat Dueurt / Epilobium montanum

Buket no. 7
Kongens Nytorv, Krinsen, 25.06.14

Eng-Rotthale / Phleum pratense

Buket no. 1
Kongens Nytorv, Krinsen, 28.05.14

Almindelig Kongepen / Hypochaeris radicata
Mark-Forglemmigøj / Myosotis arvensis
Lav Ranunkel / Ranunculus repens
Almindelig Hulsvøb / Chaerophyllum temulum
Smalbladet Vikke / Vicia sativa ssp. nigra
Rød Svingel / Festuca rubra

Camilla Berner

Den anden plantesamling

Seoul, Sydkorea 2016

Camilla Berners fotos af planteindsamlinger fra Seoul foreviger et her og nu møde mellem øst og vest. Det sker i kontrasten mellem de vilkårlige lokale, vilde vækster og en ældre skandinavisk/europæisk tradition i form af de formelle, traditionstunge danske porcelænsvaser. De malede landskaber viser vores billede af det "ægte" danske landskab præget af guldalderens syn på naturen. Planterne var det lidt af en kamp at nå frem til, for udviklingen i millionbyen går så stærkt, at det stort set er umuligt at finde tomter med lokalt ukrudt, som for Berner kunne være indgangen til en aflæsning af det lokale. I vaserne taler stedets vilkårlige, vilde planter op imod de nye traditioner i den Sydkoreanske væstkultur, som Berner havde læst om inden afrejsen til Seoul. Status er blevet synonym med forbrug. I blomsteropsatser ses det ved, at de i dag fyldes med prangende dyre, importerede drivhusvækster.

Her i avisen er gengivet tre af Berners planteindsamlinger fra Kongens Nytorv i 2014 over Seoul i 2016 til Søby Brunkulslejr i 2017. Alle tre har de et indbygget memento mori – et minde om døden, men i et nyere tids formsprog frem for de historiske malerier med symboler som stearinlyset, der brænder ned, sandet, der løber gennem timeglasset eller sommerfuglen, der lever én sommer. Berner bruger en nyere tids teknik, fotografiet, der foreviger det flygtige. Planterne er det for-

gængelige, der i afskåren stand kun lever på en stakket frist.

Planterne bliver på Kgs. Nytorv hendes vidner om stederne. Sådan optræder de også i Seoul, men de tilfører noget andet, da det viser sig, at fotobaggrunden ikke er stor nok. Hvor papiret slipper op, anes stedet. I den første serie er det en tillidssag mellem beskuer og kunstner, vi må tro på, at planterne

er fra Kgs. Nytorv. I den næste serie ser vi heller ikke Seoul, men aner noget andet bag den ellers helt neutrale baggrund – et sted og et menneske. Ideen videreudvikler Berner og bringer den til fuld "blomstring" i optagelserne fra Søby Brunkulslejr, hvor både de enkelte vækster og stedet kommer med.

En ekstra dimension får kompositionerne ved, at plantesamlingerne går fra den første samplings tilfældige, private vaser over anden samplings indsamlede betydningsladede porcelænskrukker til den tredje series sølvpokal. Den viser sig at være en hædersbevisning givet for udvist landboflid til dem, der opdyrkede og dermed udryddede heden. Plantesagens mantra: "Hvad udad tabes, må indad vindes" får nye dimensioner i en tid, hvor Skjern Å rettes ud, engstrækninger reetableres og hedestrækninger rekonstrueres under intensiv pleje for at skabe netop det landskab, som menes at være autentisk. Men i Camilla Berners ånd må vi spørge: Hvad er autentisk – den rekonstruerede, pasningskrævende hede, eller det, der vokser frem, når vind, vejr og tilfældigheder råder?

Den tredje plantesamling

Søby Brunkulslejr, 2017

Camilla Berners billeder fra Søby viser, at stedets vækster kan sætte tanker i gang. Er landskabet ødelagt eller måske snarere i forandring? Kunstneren konstaterer: "Brunkul er 10-12 mill. år gammelt plantemateriale. Man gravede det op over en periode på 30 år. Det ældste fund af en velbevaret menneskekrop i jorden er 12.000 år. Hvad er 50 år med ensartet fyrskov i det perspektiv?"

Menneskets indgreb, fra 1940'erne til 1970, har affødt enorme forandringer. Da man holdt op med at pumpe, kom vandet til. Der opstod dybe søer og kviksand. Kemien i den røde sø gør den ubeboelig for levende væsner, men gradvist får planterne lavet om på det. Elmers Hus blev forladt, da opsynsmanden oplevede jordskred på nærmeste hold. Haven står tilbage i en blanding af vilde vækster og prydplanter.

Mod sandflugt står den invasive Klitfyr, der har dækket arene så effektivt, at kun gyvel

bryder monopolet. Fyren slås ned for at jægerne kan plante rug til vildtet, men den springer dobbeltkraftigt op – en ond cirkel. Kunstneren påpeger: Om den stod i 50 år, ville den skygge sig selv ihjel, jorden ville være forbedret, og andre planter ville komme til.

Berner ser på Ørkenarboretet, som forstbotaniker Syrach Larsen og Georg Schlätzer etablerede i 1958. Der plantedes alverdens tørketålende træer, 8.422 arter beskyttet af 42.000 læplanter. I dag trives en frodighed af græs med nåle- og løvtræer. Men eksperimentet, der faktisk lykkedes, er i dag delvist glemt. En artsliste har kunstneren endnu ikke fundet og konstaterer: "Her er naturen blevet farlig for mennesket, men buketterne synes også at sige, at naturen aldrig bliver farlig for sig selv. Den skal nok finde sin vej, den regenererer – også på sin egen præmis."

Plant Collection no. 11
30 Tongui-dong, Jongno-gu, Seoul
11.08.16

Stolt Kaveler / Garden cosmos / *Cosmos bipinnatus*
- / Rough Potato / *Metaplexis japonica*
Asters / Frost Aster / *Aster pilosus*

Camilla Berner

Den anden plantesamling

Seoul, Sydkorea 2016

Plant Collection no. 12
30 Tongui-dong, Jongno-gu, Seoul
11.08.16

Natllys / Evening primrose / Oenothera biennis
Skærmaks / Giant Foxtail / Setaria faberii

Plant Collection no. 9
512, Yeongdong-daero, Gangnam-gu, Seoul
10.08.16

Himmelblomst / Asiatic Dayflower / Commelina communis
Asters / Frost Aster / Aster pilosus
Skærmaks / Giant Foxtail / Setaria faberii
Fingeraks / Common Crabgrass / Digitaria ciliaris

Camilla Berner

Den anden plantesamling

Seoul, Sydkorea 2016

Plant Collection no. 13
24, Jahamun-ro, Jongno-gu, Seoul
13.08.16

Skærmaks / Giant Foxtail / Setaria faberii
Fingeraks / Common Crabgrass / Digitaria ciliaris
Hanespore / Common barnyardgrass / Echinochloa crus-galli
Ru Svinemælk / Spiny Sow-thistle / Sonchus asper
Fladaks / Awned Rice Galingale / Cyperus microiria
Skønhedsøje / Lance-leaved Tickseed / Coreopsis lanceolata
Kinajute / Velvetleaf / Abutilon theophrasti
Hvidmelet Gåsefod / White goosefoot / Chenopodium album

Plant Collection no. 10
30 Tongui-dong, Jongno-gu, Seoul
11.08.16

Skærmaks / Giant Foxtail / Setaria faberii
Hanespore / Common barnyardgrass / Echinochloa crus-galli
- / Rough potato / Metaplexis japonica
Japansk Elm / Japanese elm / Ulmus davidiana var. Japonica
Canadisk Bakkestjerne / Horseweed / Conyza canadensis
Asters / Frost Aster / Aster pilosus
Natllys / Evening primrose / Oenothera biennis

Camilla Berner

Den tredje plantesamling

Søby Brunkulslejr, 2017

Planteindsamling Søby Brunkulslejr - ved rød sø, 30.05.17

*Finbladet Mangeløv / Dryopteris expansa - Akeleje / Aquilegia - Alm. Ulvehod / Lycopodium clavatum - Glansbladet Hæg / Prunus serotina
Alm. Røn / Sorbus aucuparia - Lyse-siv / Juncus effusus - Klitfyr / Pinus contorta - Bægerlav-familien / Cladoniacea - på pind*

Planteindsamling Søby Brunkulslejr - Pinus contorta-skov, 30.05.17

Gyvel / Cytisus scoparius

Camilla Berner

Den tredje plantesamling

Søby Brunkulslejr, 2017

Planteindsamling Søby Brunkulslejr - to maskiner anvendt i brunkulsgravene, 30.05.17

*Rødknæ / Rumex acetosella - Fløjlsgræs / Holcus lanatus - Mangeblomstret Frytle / Luzula multiflora - Gederams / Epilobium angustifolium
Salomons Lysestage / Lepidium campestre - Bølget Bunke / Deschampsia flexuosa - Klæbrig Brandbæger / Senecio viscosus
Spyd-Pil / Salix hastata - Stenfrugt-familien / Prunus - Spansk Klokkesilla / Hyacinthoides hispanica*

Planteindsamling Søby Brunkulslejr - Baronens Hul, en brunkulsgrav, 30.05.17

*Fløjlsgræs / Holcus lanatus - Rød Svingel / Festuca rubra - Sand-star / Carex arenaria - Mangeblomstret Frytle / Luzula multiflora
Rødknæ / Rumex acetosella - Alm. Røllike / Achillea millefolium - Alm. Stedmoderblomst / Viola tricolor
Kobberrose / Rosa glauca - Alm. Kongepen / Hypochaeris radicata - Klit-Høgeurt / Pilosella peleteriana*

Camilla Berner

Den tredje plantesamling

Søby Brunkulslejr, 2017

Planteindsamling Søby Brunkulslejr - Elmers hus/vejeboden, 30.05.17

Spansk Klokkeskilla / *Hyacinthoides hispanica* - Rhododendron (lys blomst) / *Rhododendron* (mørk blomst) / *Rhododendron*
Vej-engelskgræs / *Armeria maritima* ssp. *elongata* - Syren (lys småblomstret) / *Syringa vulgaris* - Syren (mørk storblomstret) / *Syringa vulgaris*
Guldregn / *Laburnum anagyroides* - Liljekonval / *Convallaria majalis* - Sibirisk Iris / *Iris sibirica* - Akeleje / *Aquilegia*
Kost-fuglemælk / *Ornithogalum umbellatum* - Ungarsk Syren / *Syringa josikaea* - Have-slangeurt / *Persicaria bistorta*
Småbladet vintergrøn / *Vinca minor* - Bægerlav-familien / *Cladoniacea*

Planteindsamling Søby Brunkulslejr - ved sandtipperne, 30.05.17

Klitfyr / *Pinus contorta* - Småbladet Kæruld / *Eriophorum angustifolium* - Alm. Rug / *Secale cereale*

Camilla Berner

Den tredje plantesamling

Søby Brunkulslejr, 2017

Planteindsamling Søby Brunkulslejr - blå sø ved udsigtspunkt, 30.05.2017

Rynket Rose / *Rosa rugosa* - Lancet-Vejbred / *Plantago lanceolata* - Engriflet Hvidtjørn / *Crataegus monogyna*
Bornholmsk Seljerøn / *Sorbus intermedia* - Vild Kørvel / *Anthriscus sylvestris*

Planteindsamling Søby Brunkulslejr - Ørken-arboretet, haven, 30.05.17

Dværgmispel / *Cotoneaster* - Buket-Spirea / *Spiraea x vanhouttei* - Weichseltræ / *Prunus mahaleb*

Spejlede elletrunter på L.A. Ringsvej

Et af Camilla Berners nyeste værker taler lige ind i Vejen Kunstmuseums projekt EGNBETON.

Til L.A. Ringsvej i Højbjerg ved Århus blev hun bedt om at lave en udsmykning på arealet foran skoletandplejen. Navnet kaldte på en association til et af maleren L.A. Rings billeder. Han har forevigt

en gruppe elletræer, hvis stammer spejler sig i sumpens vandoverflade. Spejling ville Berner gøre til en skulptur. Hun afformede en solid ellestamme, skar den over og stødte de to halvdele sammen ved enderne. Her træder spejlingen frem af den flade belægning og danner en hvileplads eller en udfordring til ungernes balancesans, mens de leger på vej til eller fra tandeftersyn.

Velkommen i Camilla Berners udstilling på Vejen Kunstmuseum

I løbet af december har 24 montrer fungeret som årets julekalender. Dag for dag er de blevet åbnet sammen med de tilmeldte skoleklasser. Fra 2. juledag står alle 24 åbne. Går man fra montre 1 til 2 til 3... får man en kronologisk introduktion til Camilla Bernes virke. Gå på opdagelse – og kom gerne med et bidrag til Sættekassehusets Vejen-samling!

Museet er åbent tirsdag til fredag kl. 10-16 samt i weekender og helligdage fra 11-17. Alle er velkomne, der er GRATIS ADGANG.

